

Redništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopiju.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
izdajen z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Prejemniki se ne vračajo in se morajo
pri naročniku do ponedeljka pred izdajo do-
datične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 13.

V Ptuj v nedeljo dne 30. junija 1901.

II. letnik.

Naši deželni poslanci.

Deželni zbor v Gradcu je sklican, ali naši slovenski poslanci so zopet ostali doma, in pri tem se jim niti vredno ni zdelo, svojim volilcem povedati zakaj, da ne morejo svojih mandatov posluževati, za katere so prej prosili in katere so le zategadelj dobili, ker so kmetom vsakojake lepe obljube delali. Da, niti kmečkih shodov se ti gospodje ne upajo sklicati, da bi se kaj opravičili, temuč oni hočejo le volilne može skušati zbrati in se na tihem posvetovati, da bi tako volilci ja nič ne zvedeli, po čem gospodje koprnijo. Vsakdo, kdor razmere na spodnjem Štajerskem pozna, ve, da naši kmetje slabejše živijo in manj denarja imajo, kakor kmetje na gornjem Štajerskem. Bogata Štajerska dežela je toraj dolžna ubogemu slovenskemu kmetu odpomoči in sicer skoz zidanje železnic, regulacijo rek, brezobrestnimi posojili in denarnimi podporami za kmetijska društva. Dalje, naše kmetško ljudstvo noče nebenih novih davkov, ampak zmanjšanje sedajnih, posebno deželnih doklad na žganje. Konečno zahteva naš kmet pravično predrugačbo sedajšnjega volilnega sistema. Kmet plačuje davke pravno tako, kakor ljudstvo v mestu, on hoče toraj

svojega poslanca sam voliti in ne še le prej volilnega moža, ter zahteva pomnoženje kmetških poslancev, tako da ne bodejo imeli meščani, ampak kmetški stan večino v deželnem zboru.

Kaj pa zahtevajo gospodje doktorji in profesorji, katere so ubogi spodnještajerski kmetje izvolili za svoje deželne poslance? Oni vpijejo: „Proč od Gradca,“! to se pravi, oni hočejo imeti svoje c. kr. namestništvo za Spodnji Štajer, svoje višje deželno sodišče, svojo finančno direkcijo, svoj deželni odbor, da bi mladi gospodi doktorji, njihovi sinovi tam lepe službe dobili in da bi tudi drugi gospodje po 5000 gld. v svoj žep vtakniti zamogli brez da bi jim treba delati bilo, kakor profesor Robič. Kaj bimi storili, ko bi Nemci tej želji ustregli? Mi bi mogli dvojne davke plačevati, da bi vse te nove urade zdrževali in naše vrle doktore in njih soproge, njihove sinove in žene teh, in potem še vse druge sorodnike te družbe rediti! Dragi kmet! kar ti potrebuješ in zahtevaš, vsega tega tvoji poslanci nočejo. Kar pa tebi škodi, to hočejo oni, in k temu hočejo te tudi pregovoriti; gospodje pa hočejo dobro jesti in piti, ter nič delati, kakor g. Robič — na stroške kmeta. Ako si toraj pameten, poženi vse te gospode pri prihodnjih volitvah k zlodeju, potem

Konsumna društva, njihov začetek in konec.

Prenehanje starega zapeljanega štajerskega kmeta o konsumnih društvih
(Konec.)

Marsikdo misli, da pri konsumnem društvu ni stroškov. Pa jih imajo le dosti. Konsumno društvo vodi drugi, kmet pa mora dober stati s svojim premoženjem in hrbet nastavlja, da ga drugi bičajo.

Trgovec pa dela in vodi vse sam, a vkljub vsemu prizadevanju pride vsak teden veliko pridnih trgovcev na boben.

Kmet stopi sam sebi na noge, če h konsumnemu društvu pristopi. Veliko lažje proda zase poljske pri-
delke, ko jih ima le malo na prodaj. Konsumno društvo nabere od vseh udov veliko množino. Če pa kupec veliko zalogo žita vidi, hoče vredno kupiti. Gotovo ste se na sejmihih prepričali, da kedar veliko živine pripe-
rejo, so tudi kupci svojeglavni in le po nizkih cenah plačajo.

Če se kmetu dobro godi, tako se godi dobro tudi vsem drugim stanovom.

Ali so trgovci krivi, če na Ruskem in v Ameriki pridelajo veliko pšenice in se cena zniža?

Ali so trgovci krivi, da vredna ogrska pšenica poplavlja trge ali tržišča po naših deželah in ceno tlači?

Ali so trgovci krivi, da mráz ali toča nam kmetom žito in vinograde uniči, da potem kmet nobenih dohodkov nima?

Ali so trgovci krivi, če je kmet prevzel od svojih starišev posestvo z velikimi plačili, tako, da ga že obresti zadušijo, in če je moral za prevzitek najlepše njive prepustiti?

Ali so trgovci krivi, če mora sin k vojakom? Mesto da bi sin doma delati pomagal, mu mora oče še denarja pošiljati; namesto sina pa dragega hlapca plačevati.

Ali so trgovci krivi, če kmetu ogenj vse poslopje

smejo oni mirno svojo „obstinenco“ goniti, kajti potem ne bo šlo več na tvoje stroške.

Klin s klinom.

Gospod Jonas, urednik „Gospodarčeka“ trgovcev ne more trpeti. Advokate in doktorje ima rad, te hvali pri vsaki priložnosti, trgovci pa so mu na pol vragovi. Da bi tudi kmete proti kramarjem naščuval, domišlja si vsemogoče laži. Tako piše on v štev. 2 „Našega doma“:

„Samo, kadar kmet prinese denar v štacuno, tedaj imajo za nas sladke besede rekoč: „Stric, kaj pa bo dobrega?“ Drugači pa nam za hrbtom osle kažejo in nas imenujejo „bindišer trotl“. Pred svetom nas tako sramotijo, kakor da bi bili kaki divjaki.“

Mi smo takoj vedeli, da so te trditve zlagane, ali, da bi mi ljubemu g. Jonas-u ne storili krivice, odgovorili smo sledeče:

„Gospodarček“ pripoveduje v svoji zadnji številki, da so trgovci, kateri kmeta, ko pride k njim kupovat sicer prijazno pozdravijo s sladkimi besedami: „Stric, kaj pa bo dobrega?“ Drugači pa nam za hrbtom osle kažejo in nas imenujejo „bindišer trotl“. Mi sicer nismo kaj takega še nikoli slišali, ali, ako „Gospodarček“ po domače „Naš dom“ to pripoveduje, mora že res biti. Mi bomo našim bralcem dokazali, da mi s kmeti tudi resnično držimo in ne tako s trgovci, kakor „Gospodarček“ lažnjivo trdi. Mi tedaj tem potom tirjamo in zahtevamo od urednika „Našega doma“, g. Jonas-a, da nam imena tistih malopridnih trgovcev imenuje, da bomo tudi mi naše bralce pred takimi trgovci svarili in da bodejo potem naši bralci vedeli, kateri trgovci slovenskega kmeta zasramujejo in izdajo. Ako pa nam g. Jonas imena tistih trgovcev ne imenuje, potem je on sam so-

sežge, če mu živina pogine, če svinjska kuga veliko škodo napravi?

Ali so trgovci krivi, če živina ne gre v denar, ker tujih kupcev ni?

Ali so trgovci krivi, če trgovci s prešiči svinje zdaj veliko ceneje plačujejo ko poprej? Ko je bila hrvaška meja zaradi svinjske kuge zaprta, so se svinje v naših krajih dobro prodajale, zdaj pa hodijo kupci večjidel na Hrvaško, ker svinje tem ceneje dobivajo.

Kje so pa bili prej tisti čarovniki, ki hočejo s praznimi obljubami kmeta po tako nevarnem podjetju kakor je konsumno društvo, v bogastvo spraviti?

Varuj se jih! Varuj se, dokler ni prepozno!

Če bi kmet od konsumnih društev kakega zboljška pričakoval, je ravno tako, kakor če bi ga oči bolele in bi si on nogo zavezal!

Velikokrat se kak svet prav lepo bere in govori, pa v resnici se še le vidi, da ni nič kruha iz te moke.

Svoj stan si bo kmet še le tedaj zboljšal, če ne bo brez potrebe na vsak semenj hodil, pa denar zapravljal, namesto da bi doma kaj delal;

vražnik kmetskega stanu, lažnik in slepar. „Gospodarček“! ven torej z imeni kmečkih sovražnikov.“

Mesto da bi on sedaj naznanil imena tistih krivičnih trgovcev, ali pa priznal svojo laž, poskuša se g. Jonas v štev. 3 „Gospodarčeka“ po sledečem receptu ven „izšvindlati“. On piše:

„Ali si ti naš sodnik? „Štajerc“ je ka zelen od jeze, odkar izhaja naš list. Posebno mu hudo dene, da smo mu mi kar korajžno obraz povedali, da je nemčurski kramarski list. On sicer taji, vendar se izda vsaki trenutek. V zadnjem listu se je zopet zavzel za trgovce, kateri se kmetu od spredaj sladkajo, od zadaj pa pravijo „bindišer trotl“. „Štajerc“, ki pravzaprav moral kmete braniti, se je zavzel v zadnji številki za take trgovce, ter zakričal nad nami: „Povej imena takih trgovcev, sicer si lažnik.“ Oj ti neumni nemškurček! Misliš, da si ti naš sodnik, misliš, da smo ti mi dolžni odgovarjati, misliš, da je treba samo zarenčati nad nami in nam skoči srce v hlače. „Štajerc“, ti si bil že od nekdaj nesramen in si še zdaj. Če pa hočeš imena onih trgovcev izvedeti, pridi k nam, izvedel boš trgovce pa še tudi nekaj družega.

Ljubi g. Jonas! Mi vsekakor nismo tvoji sodniki, ali vsakdo in naj si bo še najpriprostejši težak in kmetski hlapec, sme o možu, ki ljudi nalaže in ščuva, soditi in ga obsoditi, ga izdati in opljuvati. Mi ne bomo k tebi prišli, pač po bomo tukaj pred 20.000 bralci „Štajerca“, samimi poštenimi kmeti povedali, kaj si ti, in ako se čutiš nedolžnega, idi k sodišču pa nas toži. Ti si že leta sem prikrajševalec časti iz navade in lažnik. Ti veš sam najbolje, kolikrat si že zaradi tvojih lažij imel opraviti pri sodišču.

Ako pa še tebe zaradi tvojih lumparij zgrabi za vrat, potem pričneš se jokati in prosiš za od-

Če ne bo za vsako malenkost tožil in po sodnih hodil ter ves svoj denar zapravdal; Tisti je naj bolj moder, ki se v nobene tožbe ne poda;

Če bo zavaroval proti škodi ognja ne samo hišo in gospodarska poslopja, ampak vse kar ima, tudi proti toči, potem ima vendar podporo, če ga nesreča zadene;

Če si kmet prizadeva, dobra plemena konj, krav in svinj, kakor tudi dobrega semena pšenice, ovs, lanenega semena, vinskih trt itd. pridobiti in z marljivim obdelovanjem zemlje povzdigniti nje rodovitnost. Za lepo blago bo zmirom veliko več skupil, kakor za slabo;

Če bo jablane, hruške in drugo sadno drevje z žlahtnimi cepiči požlahtnjeval in travnike in njive dobro gnojil, potem bo od svoje kmetije prav dobre dohodke imel.

Tudi za vino, če ga hrani v čistih, dobrih, zdravih sodih, bo več denarja dobil, in vino bo okusno in zdravo ostalo.

Zdaj veste, zakaj denarja ni!

šanje! Dne 16. marca letošnjega leta pisal si ti časniku „Südsteirische Presse“ sledeče pismo:

„Jaz podpisani Eduard Jonas, izjavljam s tem, da živo obžalujem, ker sem oni, pod mojim uredništvom v „Südsteirische Presse“ dne 5. julija 1900 proti gospodom J. Kasimir, V. Schulz, J. Kollenz, J. Gspaltl in Bratom Slawitsch in drugim nemškim trgovcem naperjeni zasramovalni dopis razglasil in s tem v omenjenem članku senahajajoča čast razžaljiva očitanja prekličem. Razen tega dal je g. Jonas za Štajerca 100 kron, da bi mu trgovci odpustili in ga ne zapreti stili! Kmetje! ta človek naj bi vas podučeval in bil kmečki list? Fej hudič!

Klerikalni shod v Slov. Bistrici.

Klerikalno zborovanje vršilo se je dne 9. t. m. gostilni tukajšne posojilnice. Na tistem so se klerikali in njih zvesti pristaši zbrali. Isto nedeljo se po cerkvah s prižnic naznanilo, da se bode tudi brezplačno pilo in jelo in res zbrala se je truma žejnih lačnih. Govorniki so prišli iz Ljubljane in Maribora, ker ljudstvo znanim domačim govornikom že več ne verjame.

Klestilo se je v prvi vrsti črez liberalce, zadolžne poštenjake in „Štajerca“. Krščansko ljudstvo do bližnjega pokazala sta v prvi vrsti duhovnik Anton Korošec iz Maribora in neki Vencajz (pravi mu pater) iz Ljubljane s hujskanjem ljudstva. Lepko mlatil je tudi črez „Štajerca“ laporski župnik Medved, kot kmečki prijatelj, ter pozabil povedati, da najga iz ljubezni do kmeta, laporčanom velikanska štela z nepotrebnim podiranjem in zidanjem farovžnega poslopja. Kmetje imajo ja denar, če ravno ponanjkuje večkrat soli in obleke za deco. — „Ti, Štajer, tvoja ura se bliža“, je nek duhoven izrekel, da pred letom ti bodejo zapeli „libero“, (to je smrtno pesem) in te pokopali zastonj. Rajši pa bi naj ti

Premislite, ali potrebuje kmet zdaj konsumno društvo za varuha ali jerofa?

Ne!

Prej ga ni bilo treba. Naši stariši so tudi brez konsumnih društev dobro izhajali in si premoženja pripravili, kmet brez tega nevarnega društva sam kupi, kar hoče, si izbere lepo trpežno blago in ga dobi pri trgovcih skoraj za lastno ceno, prodaja pa kjer in kadar hoče.

Če ima kmet kaj za prodati, trgovci prihitijo nad njega in mu poljske pridelke iz rok pipljejo.

Trgovci si tudi prizadevajo poljske pridelke v svoje dežele poslati, da kmet večjo ceno doseže.

Posnemajte moje nauke, držite se vašega gospodarstva, ki vam da tako lepo neodvisnost in ne dajte v svojo škodo nepotrebnih skrbi za druge naložiti. Potem boste mirno zaspali in ne boste nikomur odgovorni. Angelj mirnosti, ki je v mnogih krajih odšel, se bo nam zopet prikazal.

Varujte se posebno tudi tistih čarovnikov, kateri

hujskači in puntarji razodeli, kolikim kmetom se je zapela ob času njihovega hujskanja smrtna pesem na posestvih in kolkim se še bode. — Kmetje odpirajte zmiraj bolj oči — Preteklo leto so Vas slepili z za drugami in konsumom in slul je neki Ivan Kač, iz Zalca v „Slov. Gospodarju“ kot kmečki rešitelj. Da pa take moči kakor Kač, kateri še ni imel nikoli niti eno brazdo zemljišča v posesti in je od nekdanje občinski pisar, ne more kmetom iz skušnje kaj koristnega svetovati, je ljudstvo sprevidelo. Zdaj potju kot kmečki odrešenik od kraja do kraja mladi duhoven Korošec iz Maribora. No kmetje, sodite sami. Sinček majhne kočlarije v Slov. goricah plezal je od mladih let po šolskih klopih, z dobroto drugih prišel v teologijo, je zdaj učitelj v semenišču ter dobiva prav dobro plačo iz štibernice. Tega gospoda edina skušnja je, da napada kot glavni urednik „Slov. Gospodarja“ med drugimi stare poštene skušene može. Ta gospodek, kateri morda pšenice od rži ne pozna, nima druge skušnje kakor zauživati, kaj drugi pripravljajo, se predrzno povišuje za kmečkega rešitelja. Svet! ali si že, ali še le bodeš narobe. Potem pa se kmetom tako godi, ker imajo od nekdanje take rešitelje. Sami pač dospejo v sladkem življenju do velikanskega premoženja, — kmet pa trpi.

Pilo in jedlose je pri tem zborovanju prav v obilni meri in neki teh prenapojenih je prišel domu brez klobuka, drugi s potolčeno glavo. Zanimivo videti je bilo odpotovalno krdelce proti Gornji Bistrici pod vodstvom kaplana s Tinj na Pohorji. Bilo jih je 23, med temi 3 kmetje, 19 pa drvarjev in viničarjev; rogovili in vpili so kakor zdivjani kopači, ponosno je šel kot prvi in voditelj te družbe tinski kaplan. Daleč naprej šla sta hitrim korakom g. tinski nadučitelj in kmet Dvoršek, videlo se je, da se sramujeta iste tovaršije. Da se je pri zborovanju nekaj pretepalo, nam ni treba posebej omeniti, ker to sliši pri klerikalnih zborovanjih k dnevnemu redu.

Krstilo se je to zborovanje, da se ljudstvo ložje

Vam bogastvo obečajo, da ne bode zadnji vinar iz vaše hiše izletel.

Dokaz tega svarila je: polom vinarske zadruge v Vipavi, polom konsumnega društva v Šoštanju, polom konzumnega društva v Šent — Ilju, polom mleinarske zadruge poslanca Povšeta v Ljubljani, polom konsumnega društva v Spodnjem Kašlju pri Ljubljani, kjer je moral načelnik plačati 1000 gld. škode, vsak ud pa po 35 gld. in več takih društev, ki so že tako oslabela, da bodo v kratkem žalosten konec storila.

Hranilnice v Lvovu so leta 1899 in 1900 veliko milionov napravile, ker so si voditelji med seboj denar izposojevali.

Lani je propadla posojilnica v Nussdorfu pri Dunaju in so zadržniki izgubili 400.000 gld. Pri propadli posojilnici v Melniku na Češkem so udje izgubili 320.000 gld., ravno zdaj pa je armenska cerkvena posojilnica v Lvovu prodadla. Voditelja te posojilnice, necega kanonika, so zaprli, škof Izakovič je od žalosti umrl, udje pa so izgubili velikansko denarja.

prekani, z imenom „Katoliško kmečko društvo“. Več dni po zborovanju se je še slišalo govorjenje: „Pijača bila je boljša kakor vso čvekanje, kedaj pa še bo kaj zastonj, pa še bomo šli.“

Kmetje! dobra reč in dobro zborovanje ne potrebuje mite in brezplačnih pijač in jedil. Ti „Štajerc“ pa nič ne plačaš pijače, če kje zboruješ, si pač siromak, kakor smo mi kmetje. K zborovanju jih pride tako zmiraj v velikem številu, istih pa, ki bi prišli samo jest in rogovilit, ne potrebujemo. Stvar je jako važna in se more brez sile in mite resno in pametno postopati.

Vojna v Južni Afriki.

Iz Haaga poročajo, da se z vladne in tudi z druge strani vpliva na Krügerja, naj sklene mir. Tudi angleška vlada baje deluje na to, da bi Krüger odnehal, toda Krüger odklanja vse ter se ne da omajati. Med angleškimi liberalci, kateri so bili vedno za mir z Buri, pa je nastal razkol. Dočim angleški listi v najživahnejših barvah opisujejo uspehe svojih rojakov in poraze Burov, katerim se po zagotavljanju angleških žurnalistov godi že obupno slabo, kaže lista izgub, da je bilo minole dni 26 večjih in manjših bojov in prask, angleške izgube pa tako velike, kakor bi se bila vršila prav poštena bitka. Iz Bruslja poročajo, da je izjavil dr. Leyds, da nista bila generala French in Buller nikdar burska vjetnika. Iz Cradocka poročajo, da so bili Angleži pri Waterkloofu tepeni ter da so izgubili 10 mrtvih in 4 ranjence, 66 pa je bilo vjetnikov. Buri pa so izgubili le enega mrtvega, in enega moža so jim Angleži vjeli.

Buri si znajo vedno preskrbeti novega streljiva, živil in obleke. Angleški listi pišejo o tem plenjenju, da Buri ropajo, kadar pa plenijo Angleži, pa pišejo, da «konfiscirajo!» O Burih se poroča, da je njih zdravstveno stanje izborna, da so vedno dobre volje, da jim ne manjka ne jedi ne pijače in tudi ne obla-

Takih izgledov bi se dalo navesti še vse polno, a vsak priča, kako zlato resnico je povedal „Slovenski Gospodar“ v številki z dne 11. aprila 1901. na strani 6, kjer je pisal: „Ne zaupaj v gmotnih ali denarnih rečeh nikomur, niti svojemu najboljšemu prijatelju ne.“

Praprotovo seme.

(Resnična dogodba iz lanskega leta.)

„Povem ti, bodi previden! Ti ne veš, kako se je v nedeljo pri ‚Figabirtu‘ stari Gašpar priduševal in kako je zagotavljal, da vsacega ubije, katerega bo po noči našel pod oknom svoje Katerce. Veš s starim se ni šaliti. Trde kosti še ima in koder udari, tam se pozna. Vem, da je Katerca lepo, brhko dekle in da te skomina po njej, a pravim ti, bodi previden!“

Tako je svaril Zelnikov Andrejček Dacarjevega Blažeta, ko je ta nameraval na večer h Katerci pod okno.

čila, katera so pa večinoma pobrali Angležem, tako da Buri tudi nosijo zdaj rudečo angleško uniformo. Vsed tega se pripeti nemalokrat, da Angleži ne vedo so-li Buri ali lastni rojaki, na katere jim je streljati.

Te dni se je vršil v Queenhallu javen shod, na katerem sta govorila bivša ministra v Kaplandiji Marriman in Sauer. Predsednik shoda je bil Labour chere in tudi več poslancev je prišlo na shod. Z velikim navdušenjem se je sprejela resolucija, ki obsoja južnoafričansko politiko ter zahteva, naj se dovolj Burom popolna neodvisnost.

Razne stvari.

Regulacija Pesnice. Naznanjamo našim cenjenim bralcem, da je c. kr. poljedeljsko ministerstvo vsled prošnje štajarskega deželnega odbora z dne 30. novembra 1900, regulacijo Pesnice na tretji progii 9. sekcije dovolilo. Tega uspeha pa se nimamo zahvaliti poslancem, ampak uplivu nemškega viteškega reda in štajerskemu deželnemu odboru, kakor tudi vrli kmečki deputaciji ki je lansko leto šla v Gradec. Hofrat Plojkovič pa ni naredil nič.

280.000 kron za vinograde od dežele in države bode se letos razdelilo za Spodnje Štajersko, ker je deželni zbor tokrat svoj prispevek zopet za 20000 K povišal. Od tega zneska dobili bodejo kmetje 259.500 K meščani 20500 K.

Našim cenjenim naročnikom in sotrudnikom srčna hvala za doposlane dopise. One pa, katerih dopise zaradi prostora sedaj nismo zamogli natisniti, prosimo potrpljenja. Građiva, posebno iz priprostih kmečkih rok, nam vedno dovolj dohaja, kar je veselo znamenje prihodnosti in probujenosti kmečkega stanu. Tudi prosimo oprostjenja, ako tu in tam kak dopis

„Priti pa morem kmalu do nje,“ pravi Blaže. Nikjer ne moreva drugače med štirimi očmi delj časa govoriti in jaz ji morem toliko povedati. Ti povem, da morem priti do nje, naj bo že kakor hoče. Ni ne veš Andrejček, kako bi se dalo poskusiti? Katerca me ima rada in mi je tudi dovolila, da pridem lahko k njej, če mislim, da me ne bo nobeden zasačil.“

„Ja, dalo bi se že, pa težko. Ravnokar mi je nekaj v glavo padlo. Morda si že slišal, kako moč ima praprotovo seme, če ga dobiš na kresno bilo večer? Pravijo, da je človek neviden, če ga nosi v škornjih. Pa kje ga dobiti, to — to!“

„Saj res, Andrejček!“ Seveda sem že slišal, še lansko zimo so mi stari oče pripovedovali, ko sva na peči treske cepila, da je to resnično. Veš, kje bi se dobilo? Pri Šinterjevi Urši, o kateri tudi pravijo, da zna coprati. Toda meni praprotovega semena ne bo dala, ker je še od zadnjič náme jezna radi tistega, ušivega lesu za grabnom.“

„Ti Blaže če veš, da ga ima, kar pojdi k nji, ti ga bo že dala, če ji pomoliš par grošev v roko, saj